

TEK
BAŞIMA
OKUYORUM!

Angela Bernhardt

Pembe Kutununun Gizemi

tudem

Angela Bernhardt

Pembe
Kutunun
Gizemi

PEMBE KUTUNUN GİZEMİ

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2021, Angela Bernhardt
resim hakları © 2021, Julia Dürr

İlk baskı 2021 yılında, Almanya'da *Das Rätsel um die rosa Box* adıyla Tulipan Verlag tarafından gerçekleştirilmiştir. Tulipan Verlag, Penguin Random House Verlagsgruppe şirketler grubunun bir altmarkasıdır.

Bu kitabın telif hakları Kalem Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.

YAZAR: Angela Bernhardt
RESİMLEYEN: Julia Dürr
TÜRKÇELEŞTİREN: Ufuk Tonka
EDİTÖR: Ümit Mutlu
SON OKUMA: Begüm Özbayram Seçilmiş
GRAFİK UYGULAMA: Aslı Kurt

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 640 16 23

Birinci Baskı: Mart 2025 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-867-7
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez, çoğaltılamaz.

TEK
BAŞIMA
OKUYORUM!

Angela Bernhardt

Pembe Kutunun Gizemi

 tudem

Değiş Tokuş Şeyleri

Annemle babam benim adımı, aç bir aslandıktan kaçarken buldular muhtemelen: Nanna. Cesur demek bu. Oysa ben en küçük örümcekten bile korkarım, amuda kalkmaya cesaret edemem, biri yumruklarımı sıktığında en yakın acil çıkış kapısını ararım...

Aslında adımı değiştirmek isterdim. Mese-la Lotte yapardım. Lotte teyzenin adı gibi. Bizim evin yakınında oturuyor ve onunla sürekli bir şeyler değiş tokuş ediyoruz. Kitaplar, çantalar, kıyafetler...

Değiş tokuş harika bir şey! Her gün farklı görünebilirim ya da yeni bir şeye sahip olabilirim, hem de doğum günüm bile değilken. Acayip eğlenceli. Ama annem, “İsimler değiştirilemez,” der hep. “En azından, dokuz yaşındaki çocuklar değiştiremez.” Anneme

göre isinler, altında önemli mühürler bulunan bir belgede yazılıymış. Eminim bu belge de bir taşın içine kazınmıştır.

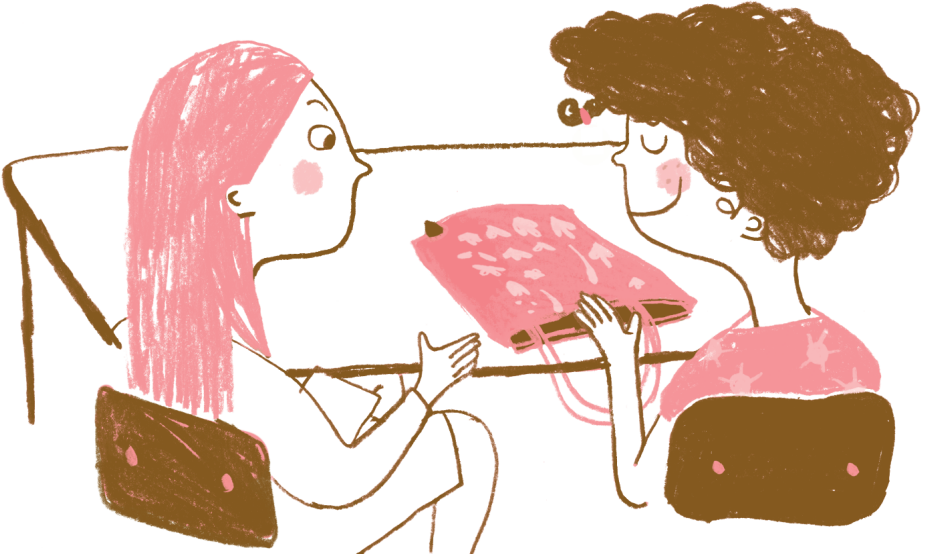
Lotte teyze ise şöyle söylüyor: “İsim, insanın büyüyüp içine sığması gereken bir elbise gibidir.” Haklı. Belki de benim isim elbisem, okula giden yol kadar uzundur ve yolun kıvrıldığı yerdeki o ürktütücü, küçük orman kadar koyu yeşildir. Ama Lotte teyze muhtemelen beni teselli etmeye çalışıyor sadece.

N-A-N-N-A

Cesaret Şeyleri

Bugün Lotte teyzenin, ayçiçeği desenli eski elbisesini giydim. Bana neredeyse tam oldu. Sabah alelacele, okul çantamı da onun çiçekli alışveriş çantasıyla değiştirdim. İşte o andan itibaren içim kıpır kıpır oldu.

Sınıfta arkadaşım Lilly'nin yanına oturduğumda, uzun sarı saçlarını şaşkın şaşkın sallayarak, “Teyzen de senin okul çantasıyla mı alışveriş yapmak zorunda kaldı?” diye sordu.

Lilly asla değiş tokuş yapmaz. Her şeyin hep aynı kalmasını sever. Salı günü açık mavi, çarşamba sarı, perşembe kırmızı tişört... Sıralaması hiç değişmez.

“Neden olmasın ki?” dedim ve Lotte teyzenin okul çantasını elma, domates ve o bayıldığı pancar pekmeziyle doldurduğunu hayal ettim. Neyse ki şöyle bir kuralımız var: Kimse değiştirdiği şeyi geri vermek zorunda değildir. Tabii olur da pekmez çantasının içine dökülürse, o ayrı... Ama bazen de tam tersine, o an çok acil bir şey olur ve verdiğim şeyi geri almak isterim.

Mesela, orta sıradan biri berbat bir gülümsemeyle çiçekli çantamı işaret edip, “İğ-reecenç! İçinden bir şey çıkıyor!” dediğinde.

Bu kısa siyah saçlı çocuk, sınıfın cesaret timsali Milan’dan başkası değildi. Çantamın küçük bir deliğinden bir diş sarımsak sarkı-yordu, onu görmüştü. İçim kıpır kıpır oldu, kalbinde birden bir fırtına başladı.

Üstelik ilk ders müzikti! Şarkı söylemek yerine ürktütücü bir ormana girmeyi yeğlerdim...

Sol kulağımın üstündeki ince bukleyi çekiştirip pencereden dışarı baktım.

Öğretmenimiz Bayan Stimpflich, “Nanna, lütfen tahtaya gelir misin?” dedi. “*Haydi Gölde Gezinelim* şarkısı. İlk kıtadan başla.”

İçimdeki fırtına, tüm mutluluğumu tek lokmada yuttu. Titrek adımlarla tahtaya

doğru ilerledim. Sınıf, sanki o gölün dibi kadar sessizdi. Lilly başıyla bana cesaret verdi ama ben, boğazıma kocaman bir yumru oturmuş gibi hissediyordum. Ağzımı açtıysam da, nefesi tükennmiş bir kurbağa gibi hiç ses çıkaramadım.

Milan ellerini boğazına götürüp gözlerini devirerek boğuluyormuş gibi yaptı. Sınıf kıkırdamaya başladı. Tırnaklarımı avuçlarımın içine bastırdım. Ona bakmamak ve ağlamamak için çabalıyordum. Ama hayır, ona bu zaferi yaşatmayacaktım. Geçen hafta beden dersinde sırf amuda kalkamadım diye herkesin önünde benimle dalga geçmişti zaten. Oysa hayatta amuda kalkmaktan ya da şarkı söylemekten çok daha önemli şeyler vardı.

TEK BAŞIMA
OKUYORUM!

Angela Bernhardt

Pembe Kutunun Gizemi

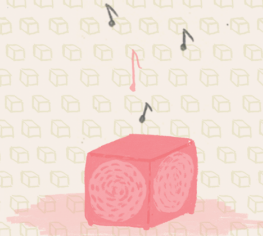
Resimleyen: Julia Dürr

Eyvahlar olsun, pembe kutu kayıp! Kim aldı? Neden aldı?
Daha da önemlisi, bu pembe kutu ne? Ve ne işe yarıyor?
Nanna, bu gizemi çözmeye kararlı.

Ama “cesur” Nanna’nın da bir sorunu var: Kendisini hiç ama hiç cesur hissetmiyor. Beden dersinde zıplamaktan korkuyor, şarkı söylemekten korkuyor... En çok da sınıfındaki “kötü” çocuk Milan’dan korkuyor. Fakat şimdi, mecburen çıktığı bu yolculukta tüm korkularını cesaretini körüklemek için kullanmak zorunda.

Ünlü Alman yazar Angela Bernhardt’ın duyarlı metni *Pembe Kutunun Gizemi*, okul ve aile yaşamı, engellilik, zorbalık ve mücadele gibi pek çok konuya değinen; sevginin nihayetinde her şeyin ilacı olduğunu vurgulayan sınımsız bir kitap.

Türkçeleştiren:
Ufuk Tonka

tudem.com
tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-867-7

9 786052 858677